

fik øgede beføjelser til at involvere sig i »Development and Promotion Boards«.

Disse udviklingselskaber har været hjørnestenen i den senere udbygning, idet en række specialiserede institutioner er blevet opbygget af disse selskaber. De har ydermere virket initierende for en række specielt markedsorienterede organer.

Den afgørende filosofi bag udbygningen af den industrielle serviceinfrastruktur har været vigtigheden af at identificere den strategiske betydning, serviceopbygningen på et givet område kan have. Serviceopbygning betragtes som strategisk i det omfang den udgør en nøgleservice for moderniseringen af en gruppe virksomheder.

Dette hænger igen sammen med, at design- og vidensledet produktion i en erhvervsstruktur med mange små virksomheder danner et pres for konsultative relationer mellem brugere og producenter på forskellige trin i produktionskæden. Disse konsultationer kræver geografisk nærhed for, at dialog, demonstration, forsøg og gensidig indsigt kan etableres. Og til de innovative, de designmæssige og de markeds-mæssige opgaver kræves en tredje koordinerende part.

Der kan ses paralleller i Danmark til disse forhold. F.eks. i det nordjyske elektronikmiljø, i det tekstilindustrielle miljø i Herningområdet, de fiskeindustrielle miljøer omkring Esbjerg og Hirtshals, det træindustrielle i det midtjyske højland, landbrugsindustrielle miljøer omkring bl.a. Viborg og f.eks. det gartnertekniske miljø omkring Odense.

Regionale udviklingselskaber – fonde og virksomhedsstøtte

Holland

Udviklingselskabernes aktivitet i Holland på provinsniveau er at skabe det finansielle grundlag for at udvikle små industrier dels gennem direkte støtte til projekter i de enkelte virksomheder, dels gennem støtte til udviklingsprogrammer for teknologi, rådgivning og service og lignende og at støtte virksomhedsetableringer.

I Holland involveres de private pengeinstitutter gennem fondslignende bestræbelser i samarbejde med handelskamrene i tilbud og fysiske faciliteter såvel som gennem finansi-

eringsprojekter. Finansieringspakken kan være en iværksættermodel, hvori indgår støtte til levedygtige iværksætterprojekter, kort- og langsigtede finansieringsløsninger, leasingarrangementer og forsikringer.

I Holland findes 34 handelskamre, som er organiseret i en fælles sammenslutning, som er en central forhandlingspartner i det nationale erhvervsfremmesystem. Så godt som alle virksomheder er tilsluttet et af handelskamrene. Handelskamrene er selvejende institutioner. Handelskamrene er dialogpartnere til de lokale og regionale myndigheder med hensyn til udformning af erhvervsprogrammerne. På centralt niveau udgør handelskamrene en forhandlingspart i forbindelse med den statslige indsats. Som eksempler på handelskammerens indsats kan nævnes:

- Regionaløkonomisk informationssystem. Det indeholder antallet af virksomheder, deres beskæftigelse, aktivitet og status. Disse oplysninger er organiseret efter størrelse, alder, lokalisering. Systemet indeholder også informationer om nedlæggelser og oprettelser af virksomheder i de enkelte områder, erhvervsområder, ledige lokaler, demografiske data, arbejdsløshed m.v.

- Restmaterialebørs. Denne børs er databaseret og landsdækkende. Den er baseret på producent- og brugeroplysninger om restmateriale tilovers i produktionen. Den er et resultat af nationale tiltag med henblik på at øge genbrug og nedbringe forureningskilder.

- Det enkelte handelskammer kan trække på et net af ekspertfremmerådgivere, ligesom handelskamrene i fællesskab driver et informationssystem for identifikation af service og rådgivning til rådighed for medlemsvirksomhederne. Se nærmere herom andetsteds.

- Handelskamrene har taget initiativ til at inddrage pengeinstitutternes filialsystem i bredere initiativer i forhold til iværksættere.

Væsentlige elementer i de lokale og regionale erhvervsfremmeinitiativer er inspireret af de tiltag og udviklingsprogrammer, Økonomiministeriets sekretariat for investeringsfremme (NFIA) iværksætter.

Det betyder, at væsentlige dele af det lokale og regionale erhvervsfremmearbejde koordineres med nationale industripolitiske tiltag gennem udformningen af programpakker. Så vidt det indhentede materiale kan dokumentere,